

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ศาสนาแท้ทำประโยชน์ให้โลก

ก่อนจึงหัน

วันพระใหญ่วันนี้คนมาก เราพอใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย สดๆ ร้อนๆ ทั้งนรกอเวจี ทั้งสวรรค์นิพพาน ศาสดาองค์เอกมีพระองค์เดียวที่ตรัสไว้ชอบที่สุดเลย ไม่มีคลาดเคลื่อน ใครจะเก่งเหยียบหัวพระพุทธรเจ้าไปก็คือเหยียบหัวตัวเองลงนรกนั่นแหละ เราเห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาเกี่ยวข้องกับวัดกับวากับศีลกับธรรม ซึ่งเป็นทางก้าวเดินเพื่อความพ้นทุกข์และเป็นสุขโดยลำดับๆ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์นี้เราพอใจพากันเสาะแสวงหาเถอะเรื่องความดีงามทั้งหลาย เอา ทุกข์ยอมรับว่าทุกข์ อย่าให้ทุกข์แบบกระทบกระเทือนอย่างี่เวลานี้โลกกำลังปั่นป่วนปั่นวุ่นวาย เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเรา รัฐบาลกับประชาชนกำลังเป็นหมากัดกัน

วิชาทางโลกนี้เมืองไทยเราไปหาศึกษามาจากเมืองนั้นเมืองนี้ ครั้นแล้วก็รวมมาเป็นวิชาหมากัดกันยุ่งไปหมดเลย นี่ก็เพราะความเห็นแก่ได้แก่ร้าย่าแก่ร้าย บ้ายศบ้ำอำนาจบ้ำได้ ได้เท่าไรไม่พอๆ นั้นแหละที่จะกลืนชาติของตนทั้งชาติๆ ให้จมลงในทะเลแห่งความลุ่มจม นี่ละกิเลส ท่านทั้งหลายให้ดูเอา มีแต่อันนี้ละออกหน้าออกตาเวลานี้ มันออกไปไหนเป็นไฟๆ ผู้ได้ก็ท้องป่อง ท้องป่องเพื่อระเบิดไม่ได้เพื่อความดีงามทั้งหลาย ท้องป่องเพราะกิเลสหามาให้ กินเข้าไปๆ ท้องป่อง แต่ป่องเพื่อระเบิด นี่กิเลสหามา ถ้าธรรมหามาแล้วพอดิบพอดีทุกอย่าง ให้เอาธรรมเข้าเทียบเคียงในหัวใจเจ้าของ อย่าให้มันโลภมากนัก

ตายแล้วกองกระดูกเต็มแผ่นดินเหมือนกันหมด ไม่มีใครเก่งละนะ ใครจะเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี พอลมหายใจขาดเท่านั้นแล้วเป็นกองกระดูกไปเลย แล้วอะไรละติดตัว ใจความโลภที่ได้ไม่พอนั้นละคือไฟเผาหัวใจตอนที่ไปภพข้างหน้า ภพชาติใหม่นั้นนะ ให้พากันระมัดระวังให้มาก ศาสดาองค์เอกเป็นเบรคห้ามล้อ แล้วเหยียบคันเร่งในความดีงามทั้งหลาย ห้ามล้อในสิ่งที่ไม่ดี อย่าพากันทำ

เวลานี้เมืองไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธมันเก่งกว่าครุณะ มีแต่คนเก่งกว่าครุ เห็นพระเจ้าพระสงฆ์เป็นผ้าขี้ริ้วหรือเป็นบุตรเป็นคู แต่เห็นบุตรคูเป็นทองคำไปแล้วเวลานี้ จิตใจมันต่ำ มันยกแต่สิ่งที่ต่ำขึ้นเป็นของสูง มันจะสูงได้อย่างไร ขี้ลองยกดูซิ ยกขึ้นไปบนอากาศมันก็ไปเหม็นอยู่บนอากาศ ขึ้นดาวเทียมมันก็ไปเหม็นอยู่บนดาวเทียม เป็นของดีเมื่อไร ความชั่วนี้เอาเถอะนะ ใครจะเก่งกว่าศาสดา มีแต่พวกจมทั้งนั้นพวกเก่งกว่าศาสดา เก่งกว่าธรรมของพระพุทธรเจ้า นี่เราเป็นลูกชาวพุทธจะเก่งกว่าครุ เก่งกว่า

พ่อกว่าแม่ของเราเธอ พวกกันพิจารณา เอาไปซึ่งตัวเองนะที่ว่านี้ ไม่ใช่ไปสอนผู้หนึ่ง ผู้ใด สอนตัวเองก่อนอื่น พระพุทธเจ้าท่านก็สอนพระองค์ก่อนอื่น เมื่อได้ตรัสรู้แล้วสั่งสอนสัตว์โลกทั้งหลาย ขึ้นเป็นสาวก สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเรา นี่คือการดำเนินตามพระพุทธเจ้า เป็น สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ที่เลิศเลอขึ้นมาให้เราทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาทุกวันนี้

ให้พวกกันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ เวลานี้เมืองไทยเราเลอะเทอะมากที่สุด ขอให้หลวงตาบัวพูดเต็มปากเถอะ หลวงตาบัวได้ปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งวันนี้ ๗๔ พรรษายังไม่เต็ม ๗๓ ปีเต็ม รักษาตั้งแต่ความดีงามมาตลอดๆ ปีบับคับตัวเองชีวิตจิตใจทางฆราวาสที่เคยทำมาโกโรโกโสตามประสาของคนมีกิเลส ปัดออกหมด ให้เข้าสู่หลักธรรมหลักวินัย หลักของพระล้วนๆ เรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ขวนขวายแต่ความดีงามๆ ออกมาตั้งแต่ภาคศึกษาเล่าเรียนและเข้าภาคปฏิบัติ ในป่าในเขาตามถ้ำเงื่อมผา เอ้า ทุกข์ยากลำบากแค่ไหนเป็นผ้าขี้ริ้วห่อมูตรคุณ ยังไม่มีทองคำพอจะห่อ เอ้าห่อมูตรคุณไปเสียก่อน ดัดดินอยู่ในป่าในเขา ดินเพื่ออรรถเพื่อธรรมตามทางของศาสนา ดินเท่าไรดีขึ้นไปเรื่อยๆ ฟาดเสียจนกระทั่งกระจ่างขึ้นมาในหัวอกนี้ ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาบัวอวดเธอ ยังไม่รู้ว่ามีเมตตาท่านทั้งหลายเต็มหัวอกเธอเวลานี้ ยังจะมาว่าหลวงตาบัวอวดเธอ

นี่ละธรรมที่ปฏิบัติมานี้จนถึงขั้นจะสลบไสลๆ ผลปรากฏขึ้นมาเป็นที่พอใจ ปล่อยได้โดยสิ้นเชิงในสิ่งทั้งหลายสามแดนโลกธาตุ ไม่มีอะไรมาปรากฏติดหัวใจเลย แล้วคำว่าสุข บรมสุขพระพุทธเจ้าสอนไว้ที่ไหน ก็สอนพวกเรานี้เอง เมื่อเปิดสิ่งกีดขวางทั้งหลายนี้ออกแล้วก็เป็บบรมสุขขึ้นมา ใครเชื่อพระพุทธเจ้าจะเป็นคนดีคนดี เป็นฆราวาสก็ดีในบ้านในเรือน อยู่ที่ไหนก็สงบร่มเย็น ไม่ทะเลาะเบาะแว้งระหว่างพ่อแม่กับลูก ผัวกับเมีย เพราะมีธรรมเข้าปกครองๆ อยู่ที่ไหนเย็นหมด ในสมาคมต่างๆ เป็นสมาคมที่บริสุทธิ์ ไว้ใจตายใจกันได้

เดี๋ยวนี้มันมีแต่สมาคมพวกกินพวกกลืนพวกกรีดพวกไถได้เท่าไรไม่พอนั้นซิ มันถึงเลอะเทอะเอามากมาย คือธรรมพระพุทธเจ้าสำหรับเราที่เป็นลูกชาวพุทธ ไม่ปรากฏในกิริยาอาการแสดงออกบ้างเลย มีแต่เรื่องของกิเลสออกหน้าออกตา มันเลอะเทอะมากนะ ให้ท่านทั้งหลายเอาไปฟังบ้าง พระพุทธเจ้าครีล้าสมัยขนาดนั้นหรือ พวกล้ายุค ล้าสมัยคือพวกเรานี้หรือ พวกลูกชาวพุทธนี้หรือ ที่กีดกันเหมือนหมาหรือพวกล้ายุค ล้าสมัย พวกกีดกันเหมือนหมาหรือ กีดกันเพื่อแย่งมูตรแย่งคุณ อติเรกลากความรำ ความรวย ยศถาบรรดาศักดิ์ มันเหมือนมูตรเหมือนคุณ แย่งกันอยู่นั้น

วิชาเรียนมาสูงๆ มันมากัดกันเหมือนหมาใช้ได้ที่ไหน ให้พากันพิจารณา คำพูด เช่นนี้ไม่มีใครพูด ทั่วประเทศไทยไม่มีใครพูด หลวงตาเอามาพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่เคยมีคำว่างล้าวกลัวต่อผู้ใด การปฏิบัติมาแทบล้มแทบตาย ได้ธรรมเป็นที่พอใจ ขึ้นมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ธรรมที่สอนเวลานี้ไม่ได้พาให้ท่านทั้งหลายลุ่มจมนะ สอนให้ รู้เนื้อรู้ตัว ปรับปรุงตัวเอง แก้ไขตัวเองให้ดีขึ้นต่างหาก ธรรมเหล่านี้ไม่ได้เป็นธรรม สังหารเป็นเพศฆาตเหมือนกิเลสที่อยู่บนหัวใจของทุกคนๆ มันเป็นเพศฆาตอยู่ ตลอดเวลา ตัวนี้ตัวสำคัญ ให้พากันระมัดระวังนะ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

นี่ก็จะเตรียมไทยทานไปสงเคราะห์คนทุกข์คนจนที่มีอยู่ทั่วโลก เฉพาะทาง เวียงจันทน์ ประเทศลาว รู้สึกว่าขาดแคลนเอามากทีเดียว เฉพาะตาด้วยแล้วแทบว่าไม่มี เราก็มักไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะได้ช่วยเหลือขนาดนั้น ไปถามเรื่องตา ถามเรื่องราวของ เครื่องไม้เครื่องมือ เวียงจันทน์เป็นหัวใจของประเทศลาว ถามเฉพาะตานี้แทบว่าจะไม่มี โอ๊ย ทำยังไงกัน ก็อยู่ไปอย่างนั้นแหละว่างั้น หากจำเป็นจริงๆ ผู้มีกำลังบ้างก็ต้องข้าม มาทางโรงพยาบาลอุดร นี่หมายถึงตานะ โรงพยาบาลอุดรนี้เราให้ครบเลย ครบ สมบูรณ์เต็มที่ตาที่เมืองอุดร

แล้วที่อื่นที่เราตั้งจุดๆ ไว้เราก็พยายามที่จะให้ครบเหมือนกัน แต่ต้องค่อยเป็น ค่อยไป จะตุมเดียวมันไม่มี เงินเราไม่พอ นี่ก็ตั้งเป็นจุดไว้แล้ว บุรีรัมย์เริ่มแล้ว สิ่ง ๖ ล้านแล้ว เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน นี่เริ่มตั้งจุดดวงตา พอตั้งจุดนี้แล้วจะพยายามให้ครบๆ จากนั้นก็พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่น อุดรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ แสน ตั้งเป็นจุดๆ แล้วก็สั่งแล้ว เวลานี้ ที่ว่านี้สั่งหมดแล้วนะ จากนั้นก็ข้ามไปเวียงจันทน์ เวียงจันทน์เราก็มานึกว่าจะได้ ช่วยมากขนาดนั้น ครั้นไปแล้วมันไม่มีอะไรเลยจะทำไง ขึ้นต้นก็ให้เอารายการที่จำเป็นมาอ่าน เราไปวันนั้นมัน ๑๖ ล้าน เราให้เลยทันที ตาทั้งหมดนะ

มากี่ติดต่อกันว่าจะไปอีกก็ไปจริงๆ ครั้งที่สอง ๑๔ ล้าน ให้หมดเลย เป็น เวียงจันทน์นี้ ๓๐ ล้านเฉพาะตา นี่ก็ยังไม่พอ วันที่ ๕ ติดต่อกันว่าจะมาอีกนะ(วันที่ ๕ มารับของครับ) เออ วันที่ ๕ นัดทางเวียงจันทน์ ประเทศลาว ให้มารับของที่วัดป่าบ้าน ตาด มีเครื่องมือเครื่องมือเกี่ยวกับเรื่องการแพทย์อะไรนี้ก็จะพูดกันวันนั้นแหละ เวียงจันทน์นี้ยังงักขอให้ได้ครบ เพราะเป็นหัวใจของประเทศลาวทั้งประเทศอยู่ที่ เวียงจันทน์แห่งเดียว ควรจะได้เครื่องมือที่สำคัญคือตาไปลงที่เวียงจันทน์แห่งเดียวให้ ครบ เราจึงพยายาม

เพราะทางนี้ก็ช่วยทางนี้ๆ ใ้ทางนั้นก็จำเป็น ก็แยกทางโน้นแยกทางนี้ เงินเรา จึงไม่พอ ไม่ทราบจะแยกทางไหนๆ บ้าง ตั้งแต่พูดกันอยู่ที่นี่ พูดเรายังอยากเอาหมอ

วิเชียรมาฆ่าอยู่ หมอวิเชียรมันก็ลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดนี่ มาขอเครื่องมือแพทย์ เราให้มันไปครบ แล้วมันโดดไปหาเพื่อนมันนู่นนะ จังหวัดเชียงใหม่ พาเพื่อนมา มาฟาดไปเสีย ๘ ล้าน ๑ แสน ตา พุดแล้วเรายังเคียดแค้นอยู่ยังไม่ถอย มันพาเพื่อนมาจากเชียงใหม่ มาเอาเสีย ๘ ล้านกว่า นั่นก็ตา คือข้ามเขตเข้ามา เขตก็คือว่าเรากำหนดนี่ นี่เป็นจุดๆ มาเราจะช่วยตามจุดๆ ที่นี้มันลอดจุดเข้ามาเชียงใหม่ มาฟาดเอาเสีย ๘ ล้าน เราจึงโมโห สาเหตุเพราะที่ลอดมาเพราะอะไร เพราะหมอวิเชียร ก็ต้องเอาตรงนี้ อย่างนั้นละช่วยโลก มันไม่ทันนะ

เมื่อวานนี้ไปโขงหลง เพราะไม่ได้ไปหลายปี แต่ก่อนช่วย เราก็คิดไว้เรียบร้อย เมื่อวานนี้ไป เพราะเราไม่ได้ช่วยนานแล้ว พอไปปั๊บเขาก็วิ่งมาก็เอาแหละ มีแต่ความจำเป็นๆ เมื่อวานนี้ดูว่าให้รถคันหนึ่ง ส่วนอัลตราซาวด์หรืออะไรต่ออะไรยังพอเป็นพอไป แต่จำเป็นมากที่สุดก็คือรถวางั้น เอาเราให้เลย เมื่อวานนี้ให้รถยนต์คันหนึ่งที่โขงหลง มันหมุนไม่ทันนะเราก็ดี ไม่ทราบจะหมุนทางไหนต่อทางไหนบ้าง พยายามช่วยเต็มกำลัง

สำหรับวัดนี้ก็ได้อะไรมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า วัดนี้ไม่มีเก็บเงิน วัดถูกลิงของไทยทานต่างๆ ก็เหมือนกันไม่มีเก็บ ไหลออกรอบวัดเลย จุดกลางบริจาคทานก็อยู่ที่โกดัง ชื่อของมาเต็มโกดังๆ อันดับแรกก็คือเพื่อโรงพยาบาล โรงพยาบาลทั่วประเทศไทย เอ้า โรงไหนมีความจำเป็นเข้ามาของท่านจะจัดการให้ เพราะเราได้สั่งพระเรียบร้อยแล้ว จัดการให้สม่าเสมอกัน ถ้าเป็นธรรมดาทำให้ประเภทธรรมดา ถ้าไกลเราให้พิเศษ ก็เป็นประเภทพิเศษเสมอกันหมด มีเขตอุบล โคราช ย้อนไปทางโน้นๆ อุดรติดตั้ย้อนไปโน้นให้พิเศษทั้งนั้น ถ้าเข้ามาทางด้านนี้ให้ธรรมดา ตั้งแต่อุดรติดตั้ยเข้ามาหาวัดป่าบ้านตาด อุบลเข้ามาหาวัดป่าบ้านตาด อย่างนี้จะเป็นธรรมดา พอเลยไปนั้นแล้วให้พิเศษทั้งนั้น

เราช่วยตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงว่าเงินวัดนี้มีไม่ได้ว่างั้นเลย เพราะเมตตาอยู่ในหัวใจ แบน้อยอย่างนี้ตลอด ไม่มีคำว่ากำ มีเท่าไรก็ไหลออก ที่ยังไม่มีการให้หรือไว้ก่อนๆ อย่างนั้นนะ จึงให้เป็นระยะๆ ไปตามจุดปัจจัยที่มีมา ช่วยกันเรื่อย ๆ อย่างนี้ เวลาเรามีชีวิตอยู่เราปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมา ตั้งแต่วันเราเริ่มเข้ามาสร้างวัดป่าบ้านตาด คือแต่ก่อนเราอยู่ในป่าในเขา เขาไม่ได้ถวายทานอะไรอย่างนี้แหละ ถวายยังงี้ก็เราอยู่ในภูเขาคิดจะติดตามไปได้ ไปบิณฑบาตกับเขามาฉันวันหนึ่งๆ เท่านั้นพอดีๆ ที่นี้เวลามาอยู่วัดป่าบ้านตาดเหมือนว่ามาตั้งทัพตั้งรากตั้งฐานขึ้น จุดปัจจัยไทยทานมันก็มา เริ่มละที่นี้ พอมาปั๊บก็เริ่มแยกแจกทานไปเรื่อย ๆ

เริ่มตั้งแต่คนทุกซ์คนจน แล้วก็โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลตั้งแต่ต้นเลยนะ ไม่ใช่โรงพยาบาลนี้เราช่วยเฉพาะเวลาเราออกช่วยชาติ ช่วยมาก่อนแล้ว โรงพยาบาลกับโรงเรียน ตั้งแต่เราเริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาด จตุปัจจัยมีเท่าไรๆ ความจำเป็นก็มาขอไว้แล้วๆ พอได้มาก็ให้ๆ เลย เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน เราจึงไม่มีเงิน เพราะเราไม่เคยสนใจจะเก็บ เราจะเก็บแต่ธรรมดาธรรมนี้เท่านั้นเข้าสู่ใจๆ เงินทองข้าวของเป็นด้านวัตถุอันเป็นส่วนหยาบนั้นแจกทั่วไปหมดเลย ใครมีความจำเป็นทางไหนๆ ให้ๆๆ แม้ที่สุดนาเขา อันนี้เราก็ต้องได้ซื้อให้ แน่ะ พิจารณาซิ

คือนานี้ข้าวไม่ดี เนื้อที่ไม่ดี แล้วก็ผู้มีที่เสนอขายๆ หลายเจ้า เขาไม่มีเงินเขาอยากไปซื้อ ถ้าได้ขายนานี้แล้วไปซื้อใหม่ได้ ถ้าไม่ได้ขายนานี้เขาก็ซื้อไม่ได้ ที่นี้ขายนานี้ถ้าราคาถูกๆ ไปซื้อใหม่ก็ไม่ได้อีกละ เราก็ต้องซื้อเขามาเสนอ คือขอร้อง ขอร้องให้หลวงตาบัวซื้อนา ฟังซินะ เราก็พิจารณาโดยเหตุโดยผล ไม่ขัดต่อหลักธรรมหลักวินัย เรารับให้ ให้ราคาแพงๆ เขาได้ในราคาแพงๆ ไปซื้อนาแปลงใหม่ได้สบายๆ อย่างนั้นเราก็ทำ เป็นอย่างนั้นละ

ในป่าที่ทางออกไปนี้ ข้างๆ เป็นป่า แต่ก่อนเป็นนาเขา เขามาขอร้อง ไม่ใช่เสนอนะ มาขอร้องให้เราซื้อให้ เขาอยากไปซื้อนาที่ใหม่ ติดต่อไว้แล้วแต่ไม่มีเงิน ทางโน้นราคาเท่านั้นๆ เราก็ให้ราคาเท่านั้น สูงกว่านั้น เขายกไปก็ไปซื้อเลย อย่างนั้นละ ทางมานี้มีแต่เราซื้อไว้ๆ ซื้อราคาแพงๆ นะ ที่นี้ใครก็อยากเสนอขายซิ ทางที่ผ่านจากบ้านตาดมานี้ ที่กว้างๆ ท่านทั้งหลายไม่รู้ เราซื้อไว้ทั้งนั้นละที่ทางออกมากกว้างๆ เราซื้อสองฟากทางๆ ไร่หมด ซื้อทะเลเข้าป้อน ซื้อไว้เพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ ซื้อไว้ๆ เพราะฉะนั้นทางจากบ้านตาดมานี้มันถึงกว้างๆ เราซื้อเบิกทางไว้ทั้งนั้น

ทำทุกแบบทำให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เวลานี้เป็นป่าอยู่อย่างนั้นละ หากมีความจำเป็นทางฝ่ายสาธารณประโยชน์มาติดต่อเราเราจะให้ทันที ตามเหตุผลที่เหมาะสม ถ้ายังไม่มีเหตุผลที่เหมาะสมก็อยู่กันละ ทางเข้าไปเป็นป่านี้มีแต่ที่ของวัดซื้อไว้ๆ ไม่อยากว่าเสนอ ถ้าว่าเสนอ ก็เราไม่บวชมาซื้อไร่ซื้อนาที่นะ มาขอความเมตตาขอให้ซื้อให้ จึงได้ซื้อ เป็นอย่างนั้นต่างหาก ที่เลยกว้างขวางไปหมด เป็นสาธารณประโยชน์ทั่วไปนะหลวงตาทำ

ไม่ว่าแต่จังหวัดอุดร ที่อื่นก็เหมือนกัน ไปทางจังหวัดไหนๆ ในป่าในเขาทางเพชรบูรณ์ที่เป็นพันๆ ไร่ เราซื้อให้ๆ คือซื้อไว้สำหรับเป็นสมบัติของแผ่นดิน ให้มีผู้รักษา ทางโน้นก็มีผู้รักษา มีหน้าข้าฝ่ายทหารรักษาอยู่ทางโน้น เราเลยมอบให้ทหารเลย เพราะมีอำนาจมาก ที่ทั้งหมดให้ทหารเป็นผู้รักษาทางเพชรบูรณ์ จนกระทั่งป่านี้นะ ที่มากต่อมากเราซื้อให้ๆ คือที่ดินทั้งหมดนั้นเป็นประโยชน์ แล้วเป็นต้นน้ำลำธาร

ด้วย เช่นแม่น้ำเลยออกมาจากต้นน้ำที่เราซื้อไว้ อย่างนั้นละ ทำให้เป็นประโยชน์หลายแห่ง

มันหากเป็นอยู่ในจิตจะว่าไง จะพูดออกมาทุกแง่ทุกมุมไม่ได้ เป็นอยู่ภายในจิตใจ ที่มันเด่นตลอดเวลาพูดได้ก็คือความเมตตา อันนี้มีกำลังมากความเมตตา มีอะไรๆ มาหมดเลยไม่มีเหลือ เพราะอำนาจแห่งความเมตตา แต่ไม่มีมันก็อยากมีมาให้ อยู่แล้ว พอมีมาปั๊บใส่ปั๊บ เป็นอย่างนั้นละความเมตตา รู้สึกว่ามองไปไหนก็มีที่ของเราๆ ทั่วไปหมด วันนี้เป็นวันที่เราพูดนะ ที่เราทำอย่างนั้นทำแล้วเราไม่ได้พูดถึงเลย วันนี้มันสัมผัสก็เลยพูด

ตามที่ต่าง ๆ เฉพาะจังหวัดเพชรบูรณ์นี่ แถวนั้นในดงป่าสงวนๆ อะไรๆ นี่ เราไปเที่ยวซื้อไว้ข้างๆ ป่าสงวนๆ ซึ่งเขาเป็นที่ของสาธารณชนได้ เราซื้อไว้หมดเลย อย่างนั้นละ มันก็ติดกับป่าสงวน ให้มีผู้เฝ้ารักษา แล้วมิหนำซ้ำยังมีทหารเป็นผู้รักษา มอบให้ทหารเลย ให้ทหารเป็นผู้รักษา เราก็กเบาใจ เวลานี้ที่แถวนั้นเป็นดงใหญ่เลยเขียว ต้นน้ำลำธารสะดวก แม่น้ำเลยมาจากนั้นนะ เราพยายามซื้อไว้ๆ ให้เป็นประโยชน์

เวลาเราตายอีกนะ เราเขียนพินัยกรรมไว้แล้ว ให้นักกฎหมายมาตรวจทานดูสำนวนพินัยกรรมที่เราเขียน นักกฎหมายเขาอ่านรับรอง เรียกว่ายืนยันถูกต้อง อันนี้ละเป็นพินัยกรรม คือเวลาเราตายแล้ว ใครๆ จะมาเผาศพเรา ขนเงินขนทองมาเผาศพเรา เราจะตั้งกรรมการเอาไว้เก็บเงินเหล่านี้ทั้งหมด ใครมาบริจาคเพื่อเผาศพหลวงตาบัว เราจะเอาเงินนี้ทั้งหมดรวมเข้าเป็นกอง แล้วนำเงินนี้ทั้งหมดไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้าย ส่วนเราเองจะเผาด้วยฟืนเผาด้วยไฟ สมบัติเงินทองเหล่านี้เป็นของคู่ควรกับผู้มีชีวิตอยู่ ให้นำเงินเหล่านี้สมบัติเหล่านี้ไปช่วยผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ตายแล้วช่วยด้วยไฟ ผู้ยังมีชีวิตอยู่ช่วยด้วยปัจจัยเหล่านี้ นี่เราเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว

ที่จะมาสร้างอะไรหุหุหุให้เราเผาเราอย่ามาทำ เราไม่ต้องการความหุหุหุหุหุหุในธรรมนี้พอดีหมด ไ้หุหุหุหุหุหุหุหุไม่มีเมืองพอ เรื่องวัดถุนี่ไม่พอ เอาจนตายก็ได้ คือกิเลสพาดิ้นพาดัด ด้านวัตถุได้นี้แล้วไม่พอได้นี้ไม่พอๆ ไม่พอจนตายเรื่องของกิเลสหาเมืองพอไม่มี ถ้าเรื่องธรรมแล้วพอๆๆ ตลอด นี่เราก็กพอ เราพูดตรงๆ ว่าเราพอทุกอย่างแล้ว ถ้าว่าฆ่ากิเลสก็พาดมันจนขาดสะบั้นไม่มีอะไรเหลือ ตั้งแต่วันนั้นมาไม่มีทุกข์ในใจเลย ก็ชี้ได้ชัดๆ ว่า กิเลสเท่านั้นเป็นผู้สร้างทุกข์ในหัวใจ มีมากมีน้อยเป็นตัวสร้างทุกข์

จอมสมมุติก็คือกิเลส พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจแล้วทุกข์หมดโดยประการทั้งปวง บรมสุขขึ้นเอง คือความสุขบรมสุขที่สิ้นจากกิเลส เหมือนพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย นั่นท่านไม่มีทุกข์ มีแต่เป็นบรมสุข เรียกว่านิพพานเที่ยง บรมสุขนี้เป็น

ธรรมที่เที่ยงตรง ปราศจากกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ซึ่งเป็นสมมุติทั้งสิ้นไม่มีเหลือ เหลือแต่วิมุตติหลุดพ้นจากสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้วเรียกว่านิพพานเพียง อันนี้จิตดวงนี้เป็นอย่างนั้นแล้ว ส่วนทั้งหลายเหล่านี้เราจะช่วยโลกเต็มกำลังของเรา ไม่เอาอะไร ดังที่ว่าเงินจะมาเผาศพเรานี้ตั้งกรรมการขึ้นเลย ให้เก็บรักษาไว้เรียบร้อยแล้วซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เราเผาด้วยไฟ

สั่งไว้หมด พอเราตายแล้วเราบอกแล้วว่า หนังสือพินัยกรรมอยู่ในตู้ บอกแล้วนะ ว่าเราตายให้เปิดตู้มาอ่าน นั่นละคืออ่านเรื่องหลวงตาบัวทำงานสุดท้าย ให้ปฏิบัติตามนั้น เราทำเต็มกำลังของเรา ช่วยทำประโยชน์ให้โลกคราวนี้ โลกเฉพาะอย่างยิ่งคือเมืองไทยเรา ครอบคลุมเมืองไทยเลย เราช่วยไปหมดนั่นละ ทางนอกทางนาก็อย่างที่เราเห็นนี้แหละ เจ็บจนไปได้ทางไหนก็ สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น ก็ช่วยเหลือกันไปเป็นธรรมดาๆ หลักใหญ่ในเมืองไทยของเรานี้เราช่วยครอบคลุมไปหมดเลย

ไม่ว่าภาคไหนที่เราไม่ได้ช่วยไม่มี บอกตรงๆ เลย ประเทศไทยทั้งประเทศมีกี่ภาค เราช่วยทั้งนั้นทุกภาคๆ มากน้อยก็เป็นไปธรรมดา ตามความจำเป็นและสมบัติเงินทองอำนวย เราช่วยอย่างนี้ตลอดไป กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบว่าเป็นศาสนาแท้ทำประโยชน์ให้โลกท่านทำอย่างนั้น ท่านไม่ไปหากสินกินดับกินปอดประชาชน ศาสนาพอตลอด สงบร่มเย็นไม่มีอะไรเกินศาสนา เพราะฉะนั้นจึงสอนคนได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยว่าให้อยู่ในความพอดี สนฺตุฎฐี ตามมีตามเกิด อย่าดีดอย่าดันเกินไปเป็นเรื่องของกิเลสทำลายตัวเองและสังคมไม่ดีเลย นี่ละธรรมท่านสอนไว้อย่างนี้

นี่เราก็นำมาปฏิบัติต่อตัวเราเองแล้วก็ต่อส่วนรวม ตัวเราเองก็เหมือนกันไม่กวนใคร ที่ไหนๆ ใครบวรณาเท่าไรก็ยอมรับ เขาบวรณาเปิดโอกาสให้เวลาเราจำเป็นอะไรให้ขอเขาได้อย่างนี้เราก็มอมรับ นี่เขาบวรณาด้วยความเป็นธรรม เราผู้รับคำบวรณาเขาก็ควรจะเป็นธรรม ถ้าไม่เป็นของจำเป็นที่ควรจะรับกวนเขาไม่ควรไปรับกวน เพราะฉะนั้นจึงมีใครบวรณาเท่าไร เราก็มั่นใจได้รับกวนใคร เพราะมันหากพอเป็นพอไป หากจำเป็นจริงๆ เราขอเขาก็ได้ เพราะเขาเปิดโอกาสให้แล้ว เขาไม่ได้เปิดโอกาสให้เท่านั้นเดือนเท่านั้นเดือน เปิดตลอดเลย เราจะขอเมื่อไรก็ได้ แต่นี้เมื่อความจำเป็นอย่างนั้นไม่มี มีเท่าที่เราใช้อยู่นี้ก็พอดีแล้ว นี่ก็เป็นธรรมอันหนึ่งเราก็มั่นใจตามโครงการอันนี้ เราจึงไม่ขอใครละ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

ถ้าหากว่าเราจะขอมืออยู่ทั่วไปลูกศิษย์ลูกหาเต็มบ้านเต็มเมือง มีบวรณามาขอเข้า ถึงไหนถึงกันก็มี เราก็มั่นใจว่าเป็นธรรมล้วนๆ เราผู้รับคำบวรณาเราก็ต้องเป็นธรรมเหมือนกัน ไม่ใช่ใครขอก็จะงาบเอาๆ เข้าใจไหมงาบเอาๆ นั่นมันหมากินไม่อิ่ม

เข้าใจไหม ถ้าธรรมแล้วรู้ประมาณ ผู้ปวารณาก็ปวารณาด้วยความเป็นธรรม ผู้รับก็ต้องรับเป็นธรรมสิ ไม่สมควรที่จะไปรบกวนไปรบกวนหาอะไร ความเป็นไปตามความพอดีพอดีมีอยู่ ให้อยู่กับความพอดีมีอยู่ เราปฏิบัติมาอย่างนั้นต่อบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มีจำนวนมากมาย ปวารณาถึงไหนถึงกันก็ปวารณา นี่ก็เรียกว่าทำเต็มที่ของผู้ปวารณาเราก็รับให้เต็มที่เหมือนกันสำหรับเรารับคำปวารณาให้เป็นธรรม ไม่สมควรที่จะรบกวนไม่รบกวน รบกวนหาอะไร เป็นอย่างนั้นแหละ

เราปฏิบัติต่อโลกเราปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมา ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เราไม่เอาอะไรๆ ใครจะมาก่อสร้างอะไรนี้ไม่เอา ถ้าทำประโยชน์ส่วนรวมเราให้ๆ ได้อะไรมาออกส่วนรวม ส่วนที่จะเป็นประโยชน์เฉพาะในวัดสมควรแล้วหยุด ไม่ให้มากกว่านั้น กรุณาทราบ แล้วการสร้างความดีหัวใจไม่ตายนะ จำให้ดีนะคำนี้ ใจนี้ละเป็นตัวสมบุณย์สมบัตินที่สุด ร่างกายนี้แตกบับใจไม่แตกนะ ใจไม่มีฉิบหายไม่มีตาย พอร่างกายนี้หมดสภาพแล้ว จิตที่เป็นเจ้าของร่างกายนี้มันจะดีดออก ดีดออกแล้วมีบุญมีบาปติดกับใจ นอกนั้นไม่ติด เงินทองข้าวของมีจำนวนกองเท่าภูเขาไม่ติดนะ เวลามาติดก็บุญกับบาปติดที่หัวใจ มีสองอย่างนี้เท่านั้น

เอาที่นี้เวลาออกจากร่างนี้แล้วใครมีบุญมีบาป จะลบล้างไม่ได้นะ ศาสดาองค์เอกทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด คือคัดค้านไม่ได้ ยอมรับแล้วจึงได้สอนตามความยอมรับ ว่าบาปมีบุญมี ภาชนะของบาปของบุญคือใจ รักษาใจให้ดี อย่าให้บาปเข้ามาทำลายใจ จะทำความซอกซำ ถึงใจไม่ฉิบหายไม่ตายก็ตาม ความลำบากลำบากใจจะต้องยอมรับตามเหตุผลโลกดีชั่ว ท่านจึงสอนให้ระมัดระวังใจ ชำระจิตใจๆ เฉพาะนักภาวนาแล้วเราสอนลงที่ใจแห่งเดียวเท่านั้น ลงที่นี้ ชำระอันนี้ลงไปเบาลงไปๆ มันก็รู้รู้ในหัวใจนะ ไม่ต้องไปถามใคร

ท่านบอกว่า สนฺทสิริโก ผู้ปฏิบัติจะรู้ผลงานของตนเองเป็นลำดับลำดับไป ไม่มีผู้อื่นใดมารู้ให้ เจ้าของผู้ปฏิบัตินั้นแลจะรู้ผลงานของตัวเองมากน้อย ท่านเรียกว่า สนฺทสิริโก จะรู้เองเห็นเองในผลงานของตัวเอง นี่เราก็ปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย คำว่า สนฺทสิริโก นี้มันประกาศขึ้นมาภายในใจ พอพูดอย่างนี้แล้วก็ไม่แล้วที่จะให้ระลึก ระหว่างความเป็นความตายมันรบกัน เราไปอยู่ที่อำเภอบ้านฝื่อ ทางศรีเชียงใหม่ แต่ก่อนศรีเชียงใหม่ดูยังไม่ได้ตั้งอำเภอ มีแต่อำเภอท่าบ่อ อำเภอบ้านฝื่อ เราก็อยู่ลึกๆ

เวลาเขาตายชนกันมาวันละ ๕ ศพ ๘ ศพ นั่งกุสลาทั้งวัน อ้าว มันยังงั้นๆ เราอยู่ในป่าในเขาว่าจะมาภาวนา เลยมานั่ง กุสลา ธมฺมา ให้เขาทั้งวันๆ ตั้งแต่เที่ยงพอเที่ยงแล้วเขาจะชนศพเข้าไป เขาจะนิยมกันอย่างนั้นแหละทำ คือตอนเช้าถึงเที่ยงจะไม่มีศพ พอเที่ยงไปแล้วเขาชนศพเข้ามา กุสลา ธมฺมา วันยังค่ำ สี่โมงห้าโมงถึงได้เลิก

สุดท้ายก็มาเป็นกับเรา โรคอันนี้มันเป็นเหมือนหอกเหมือนหลาว ทิ่มแทงประสานกัน อยู่ในหัวอก เราไปเป็นในป่าช้า แล้วชนกันเข้ามาตามกันมาเรื่อยๆ วันละ ๕ ศพ ๘ ศพ ชนกันมา กุสลาวันยังค่ำ สุดท้ายก็มาเป็นกับตัวของเราเอง เวลามันเป็นมันรวดเร็วมาก ก็เอาอันนี้เป็นสักขีพยาน ประกาศให้บรรดาประชาชนทั้งหลายที่เขานำกันมาเอากันมา เผาศพให้ทราบทั่วถึงกันว่า โรคที่ทำนทั้งหลายตายแล้วเอามาเผาๆ เตียนนี้ขึ้นกับ อาตมาแล้วนะ มันฟังขึ้นอยู่เวลานี้ละ รวดเร็วมากนะเราบอก ตายได้รวดเร็ว ที่สองวัน ตายสามวันตายคืออันนี้เอง มันรวดเร็ว

เตียนนี้กำลังเริ่มขึ้นแล้วกับอาตมา ขอให้กลับที่เถอะ ถ้าไม่กลับเตียนจะตายที่นี้ เวลาอาตมาตายแล้วใครจะกุสลาให้ใครละ เขาก็เห็นใจทันที ให้เราเลิกลกลับไปทันที เขาไม่มีคัดค้านละ โอ้ย อย่างนั้นให้ท่านรีบกลับ นี่ละที่ว่าความเป็นกับความตายมันทะเลาะกัน ที่นี้จิตนี้ เอา พุดให้มันชัดๆ จิตนี้มันแน่แล้วว่าตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน มันค้ำ เรา ยังไม่อยากตาย นี่ที่ว่าทะเลาะกันระหว่างความเป็นอยู่กับความตายไป ถ้าตายเวลานี้จิต เราจะค้ำ จะค้ำก็วันที่คืนเราไม่อยากจะค้ำ

เมื่อพ้นกิเลสโดยสิ้นเชิงแล้วไปเตียนนี้ก็ได้อะไร เราไม่ว่าอะไร แต่เวลานี้จิตของเรา ละเอียดขนาดไหนก็รู้ แต่มันยังจะค้ำ อยู่ขึ้นใดชั้นหนึ่งมันรู้แล้วมัน มันจะไปขึ้นไหนรู้ ค้ำอยู่ที่วันที่คืนไม่อยากจะค้ำ ถ้าสิ้นแล้วไปเตียนนี้ก็ได้อะไร นี่ทะเลาะกันระหว่างความเป็น ความตาย ยังไม่อยากตาย คือจิตยังจะค้ำ ถ้าตายแล้วไปเตียนนี้ก็ได้อะไร ทะเลาะกัน สัก เตียวธรรมท่านก็ตุมเข้ามา นี่ธรรมเกิดในใจนะ อ้าว เรื่องเหล่านี้ท่านก็เคยผ่านมา พอแล้ว ตอนนั้นหามรุ่งหามค่ำท่านก็รบกับสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่หรอ นี่คืออริยสัจ ท่านจะไป กลัวเป็นกลัวตายที่ไหน มันเกิดอยู่กับท่าน พิจารณาลงไปซี ว่าอย่างนั้นนะ

เรื่องถึงไม่ถึงที่ไหนมันจะถึงกันที่นี้ละ เอาพิจารณา พอว่าอย่างนั้นมันปิดปุ๊บเลย เรื่องความกลัวตายยังไม่อยากตายไม่มี ใส่เปรี้ยงเลย ฟาดตั้งแต่หัวค่ำถึงเที่ยงคืน ชัด กันระหว่างหอกหลาว สติปัญญาหมุนกันอยู่ภายใน เอาจนเบิกกว้างออกหมด โลงไป หมดหกทุ่ม แน่ใจ เอาไม่ตายที่นี้ นั่นเห็นไหมละ ไม่ตายจริงๆ นะ เบิกกว้าง ทุกขเวทนาที่มันเสียดมันแทงตรงไหนสติปัญญาพิจารณา เรียกว่าเรื่องธรรมนะมันหมุน ตามกันเผากันไปเรื่อย สุดท้ายสิ่งเหล่านั้นมุดมอดไปหมด เหลือแต่จิตที่สว่างจ้า เอา เอาละที่นี้ไม่ตาย ก็ไม่ตายจริงๆ

นี่เวลาไปเถียงกันอยู่ในป่าช้าเขาก็เป็นอย่างนี้ เวลายังไม่อยากตายอย่างหนึ่ง ถ้า ลื่นกิเลสแล้วไปเมื่อไรได้ เถียงกันก็มี นี่เห็นไหมละความแนใจ ตายแล้วจะค้ำ จะยังไม่ ถึงนิพพาน เพราะฉะนั้นจึงยังไม่อยากตาย จิตนี้ละเอียดขนาดไหนรู้ตลอดเลย จะไปขึ้น ไหนๆ บอกชัดเจนในหัวใจนี้ พระพุทธเจ้าแสดงว่า สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น

นิพพาน ๑ ชั้นเป็นโมฆะแล้วหรือที่แสดงไว้แล้ว มีแต่ชั้นของสัตว์ที่จะไปอยู่ตามบุญตามกรรมของตน จนกระทั่งถึงนรก ๒๕ หลุม เป็นที่อยู่ของคนมีวิบากกรรมหนักเบา มากน้อยต่างกัน

นรกมี ๒๕ หลุม ฟังซิ นี่เป็นประเภทของพวกสัตว์ที่มีใจต่ำทราม ทำแต่ความชั่วซ้ำลามาก ตายแล้วจะลงนรกใน ๒๕ หลุม หลุมใดก็ลงได้ทั้งนั้นแหละตามแต่กรรมของตัวเอง เข้าทางมนุษย์นี่ขึ้นไปถึงสวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น เป็นที่อยู่ของคนดี เอาไปได้ นี่ละจิตดวงนี้จะไปอย่างไร ไม่ไปที่อื่น คำว่าฉิบหายไม่มี จิตนี้ไม่มีฉิบหาย ตกนรกหมกไหมก็กักก็กัลป้อมรับว่าทุกข์ แต่ไม่ยอมฉิบหายคือจิตดวงนี้ ที่นี้เมื่ออกฏอนิจจังมีอยู่ประจำสมมุติ เวลามันเปลี่ยนแปลงขึ้นมา ลัทธิกรรมนั้นแล้วพลิกตัวขึ้นมาใหม่ มาแก้ตัวเป็นคนดี ๆ ดีดขึ้น ๆ ถึงนิพพานฝั่งแล้วเป็นธรรมชาติ ไม่มีฉิบหายจิตดวงนี้

พากันจำเอานะ นี่เอาหลักความจริงออกมาพูด ไม่หลอกไม่ลวง เราพูดด้วย สุนทิลฎีกา ประจักษ์หัวใจของเราที่ได้ปฏิบัติมา ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่าไปลบล้างไม่ได้นะ ไม่มีใครเป็นเอกเกินพระพุทธเจ้า ว่านรกมีถึง ๒๕ หลุม ให้ระวังให้ดี ตั้งแต่มนุษย์ไปถึงสวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น นี่ก็เหมือนกันเป็นที่อยู่ของคนดี จนกระทั่งถึงนิพพาน ให้พากันประดับประดาตัวเองให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ดี จะไปตามแถวแนวที่พระองค์ทรงสั่งสอนไว้ทุกอย่าง ธรรมเหล่านี้ใครลบไม่ได้ล้างไม่ได้ ให้พากันจำเอา กิเลสมันชอบจะลบล้างว่าบาปไม่มี บุญไม่มี ตัวนั้นละตัวหาบาปหากรรม จำให้ดี เอาละพอเหนื่อย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz